

EKSPERTA PORADY – JAK PRACOWAĆ Z POMOCA

Wesoła gimnastyka buzi i języka (kod: 199008)

To pomoc, gdzie ćwiczenia motoryki narządów artykulacyjnych oparte są na interpretacji symboli znanych nawet najmłodszym dzieciom. Logopeda/ nauczyciel nazywa symbol i podaje słowną interpretację czynności kojarzonej z symbolem oraz demonstruje jej wykonanie (najlepiej przed lustrem). Dziecko stara się naśladować wykonywane ruchy. Kolejne powtórzenia ćwiczeń umożliwiają dziecku zapamiętanie nazwy symbolu, dopowiadanie czynności, która się z nim wiąże oraz samodzielne i coraz sprawniejsze wykonywanie precyzyjnych ruchów w obrębie jamy ustnej.

Pomoc składa się z 4 zestawów kart:

- **I zestaw** - to zestaw wprowadzający do ćwiczeń. Celem zabawy jest przedstawienie symboli, utrwalanie rozumienia/ nazywania przedstawionych na kartach desygnatów, nauka podstawowych ruchów poprzez demonstracje i naśladownictwo oraz czucie/.
- **II zestaw** - kart ma na celu utrwalenie ruchów narządów artykulacyjnych w połączeniu z wprowadzaniem, rozumieniem i nazywaniem nazw kolorów.
- **III zestaw** - służy do utrwalania ruchów narządów artykulacyjnych w połączeniu z wprowadzaniem, rozumieniem i nazywaniem pojęć wielkościowych: mały - duży.
- **IV zestaw** - pomaga w utrwalaniu ruchów narządów artykulacyjnych w połączeniu z wprowadzaniem, rozumieniem i nazywaniem pojęć wielkościowych - mały - duży oraz nazw kolorów.

Tematy – LISTOPAD

- **IV zestaw** - pomaga w utrwalaniu ruchów narządów artykulacyjnych w połączeniu z wprowadzaniem, rozumieniem i nazywaniem pojęć wielkościowych – mały - duży oraz nazw kolorów.

Pomoc rozwija:

- motorykę narządów artykulacyjnych – kinezję tj. ruch narządów, kinestezję tj. czucie ułożenia narządów
- rozumienie mowy
- wzbogaca słownictwo
- stymuluje logiczne myślenie
- uczy poprzez demonstrację, naśladownictwo i manipulowanie

Propozycje zabaw:

Zestaw I - pokazujemy dziecku kartę, nazywamy desygnat, interpretujemy słownie czynność, demonstrujemy ruch.

Zestaw II - karty leżą rozłożone przed dzieckiem symbolami do dołu, nazywamy kolor, szukamy karty wspólnie z dzieckiem, przekreślamy kartę, pokazujemy dziecku, nazywamy desygnat lub mówimy: „O to jest.....” i ... - czekamy na wypowiedź dziecka, tak to jest np. kotek) interpretujemy słownie czynność lub pytamy: co robi kotek (dziecko już wie, jak należy interpretować symbol, ćwiczyło to na I etapie), demonstrujemy ruch.

Tematy – LISTOPAD

Zestaw III i I – karty leżą rozłożone przed dzieckiem symbolami do góry, ćw. rozumienie poleceń –
daj mi dużą piłkę, tak, to jest duża piłka, o! wpadła do moje buzi, zobacz jak skacze (różnicowanie
pojęć mały – duży).

Zestaw III i I – karty leżą rozłożone przed dzieckiem symbolami do dołu – zabawa w memo –
szukamy par – duża i mała piłka – wykonujemy ćwiczenie.

Zestaw II i IV – karty leżą rozłożone przed dzieckiem symbolami do dołu, polecenie – „Daj mi/
szukamy dużej, żółtej kartki” i szukamy jej wspólnie z dzieckiem, przekreścamy kartę, pokazujemy
dziecku, nazywamy desygnat lub „0 to jest.....”, i czekamy na wypowiedź dziecka, tak to jest
np. kotek. Interpretujemy słownie czynność lub pytamy: „Co robi kotek?” (dziecko już wie, jak należy
interpretować symbol, ćwiczyło to na I etapie). Demonstrujemy ruch lub oczekujemy
na zademonstrowanie ruchu przez dziecko.

Zestaw II i IV – karty leżą rozłożone przed dzieckiem symbolami do dołu – zabawa w memo – kolor
ułatwia dziecku zadanie – po znalezieniu pary, wykonujemy ćwiczenie.

Zestaw I i III – każda z osób (terapeuta i dziecko) ma własny zestaw kart – proponujemy dziecku
zabawę – wybierz 1, 2 karty ze swojego zestawu, a ja wybiorę z mojego. Karty układamy przed sobą.
„A teraz zobacz, co ja wybrałam” – pokazujemy dziecku karty, każdą nazywamy, następnie
wykonujemy pojedyncze ruchy zgodnie z symbolami znajdującymi się na wybranych kartach.

Potem prosimy dziecko, aby nazwało wybrane przez siebie karty i pokazało ruch – ćwiczenie
sekwencji ruchu w zakresie prakcji oralnej.

Nauczycielskie drogowskazy

Poradnik dla nauczyciela pracującego
z uczniem 6-letnim w klasie pierwszej

Tematy – LISTOPAD

Uwagi:

- ćwiczenia powinno się wykonywać przed lustrem, w którym widoczna jest postać dziecka i terapeuty – szczególnie na I etapie
- w sytuacji utrwalania można korzystać z indywidualnych lusterek z podstawką, które dziecko stawia na stole, przed sobą – ma wtedy możliwość kontroli wzrokowej poprawności wykonywanego ruchu
- zwracamy uwagę, aby dziecko siedziało prosto,
- w czasie ćwiczeń pionizacji języka dziecko nie powinno unosić jednocześnie głowy
- w sytuacji wysuwania języka dziecko nie powinno jej opuszczać

Materiały opracowała:

Agnieszka Wrzesiak
Psycholog kliniczny

O ekspercie:

Psycholog kliniczny, w codziennej pracy zajmuje się diagnozą i terapią u dzieci z zaburzeniami emocjonalnymi, nadpobudliwych psychoruchowo, z zaburzeniami rozwojowymi oraz prowadzi terapię rodzin.

Współzałożycielka Centrum Psychologiczno-Logopedycznego „Mavicus” w Łodzi. Przez wiele lat pracownik Oddziału Psychiatrycznego dla Dzieci oraz Oddziału Neurologii Dziecięcej.